
HET PAD VAN DE WENENDE NACHT

*Illegale¹ 2006-2008 dv-Patch voor 'Zangezi' ,
de 1922 release van **Velimir Chlebnikov**.*

Draaien op eigen risico.

*Versijnt/verscheen voor het eerst
op de <http://vilt.skynetblogs.be> service,
later vervangen door het
<http://vilt.wordpress.com> draaiding.*

Release 3.0, d.d. 3-12-2007

¹ Voldoet niet aan de ringtonige WTC specificatie, en er staan wrschnlk ook nog dt-fouten in.

INHOUD

Avatars (een zich nog uitbreidende ArrayList):	3
THEMATA-lijstje voor de scholieren:	4
READ ME	5
VLAK 1	7
VLAK 2	8
VLAK 3	9
VLAK 4	10
VLAK 5	11
VLAK 6:	13
VLAK 7	16
VLAK 8	18
Ontspanningsoplossing A :	20
Ontspanningsoplossing B :	20
Ontspanningsoplossing C :	21
VLAK 9	22
INTERMEZZO	23
VLAK 10	27

AVATARS (EEN ZICH NOG UITBREIDENDE ARRAYLIST):

- *Tante Sizzle, tante*
- *Willie de Waal, doodsprentjesdrukkerij*
- *Izeganz, de Beloofde Zanger*
- *SlengerKlümpe, een Kesselse klomp*
- *Jef, een zeveraar en dronkaard*
- *Marie, een oude, droge pruim met groen-purperen korsten op*
- *Het VerzetsHoofd, verteller*
- *Pleroma La Creatura, een supra-humaan blondje*
- *Rafeltje, het Gruwelijke Randstadspook*
- *Marcel van de Mosselbank*
- *Einstein, Wittgenstein en Whitehead, krijtrotten*

THEMATA-LIJSTJE

- het zijdelingse tijdruisen
- het sterbezaaide oponthoud
- de stilte '*sans cesse*' bij het verzwijgen
- het Wicht in de Noodweerbals, haar stromen, haar zandzakjes
- de lichtgrens analoog aan de boomgrens (houthakkersmentaliteit)
- de kwetsbare stemspleet
- de verwantschap ten einde als het Ware
- instantiatie - distantiatie - quantificatie -(dis)qualificatie
- het in van de letters, het uitloze van de cijfers
- de schaduwen rondom de schaduwen rondom de schaduw van de leegte
- de *perverture* van haar schoonheid daarin
- het openbloeien op het purper van verderf torende bed
- het zilveren dijglijden in, uit, waar of hoe dan ook, van de onbetamelijke begeerte
- de druipende essentie van de horror in de donkerste put van uw dromen
- de bleekheid van het zich generende vlees in de lagen velours gewikkeld
- het geheugen van een eiland is een eiland in het geheugen, de palmboom ziet al schepen voor het strand getekend is
- de tijdsrek die wij stervende verwekken
- de troost, altijd verschralende bij het aanbreken van de woordendageraad, van de innige liefde
- geniet van elke ondergang zoals wij ook genieten van uw ondergang
- het gebed in het untsoweiter
- de bevelen van het untsoweiter
- de onafwendbaarheden, snerpend & zuur als vol van Tiens citriet, in het untsoweiter
- untsoweiter

NETWERKCONNECTIE TUBE NIEUWE NETWERKCONNECTIE WEES SPREKEND UW MOEDERE²; TUBE TUBEER:

Het gedicht werd ons neergekwakt in klanken, opdat een onweer uit de hemelen losbarsten kon. De druppels klank verhouden zich tot hun klankcontainers zoals de befaamde Constante Vrouw uit een kantersteense vertelling³ zich verhouden kan.

Tot heer Euler⁴, dan, vraagt ons de kijklichtluisteraar⁵ Lezer nieuwe lezer? Neen, antwoorden ons de klanken & het kader schuifelt voet: niet gehuwd is zij met Heer Euler, noch bekend in het gemene rond. De kantersteense vertelling is opgetrokken uit woorden, als een gebouw uit bouwelementen. Deze elementen worden afgescheiden door minuscuul ongedierte, van verschillende omvang en geaardheid. Een metavertelling of autonoom bestroomlijnde voeding, terdege geventileerd en van driewegsschakelaars voorzien zal

- op specifieke wijze,
- volgens eigen godhebberigheid en
- statutair naar eigen verdienste genetwerkt

de vertelling in goede banen lijnen. Leiden niet, nee: lijnen. Stippel dit. Het bevoelhoornige, slijmgeharnaste geleedpotige uitslaan van de decibelaire⁶ lyriek evenwel is van een gans andere orde. Sta mij toe dit te verduitsen. Untsowweiter. Eén ieder is vrijheid van winkelkassa verleend. De hemel speekselt zich (eng.: *feel*) een fluim van de eerste orde: zwemt zij de klank in der afzonderlijke gedichten, toch is zij ontologisch-prioritair eerst aan het issen. Zo ook Nicole Fopman (*inserteer de tekenen der fopmanie*): ze lijkt op een beeldhouwwerk dat is opgetrokken uit rotsblokken van verschillende kleur en soort, het lichaam een wit-mager gesteente, de borstomtrek en paginering blauw en de ogen reddeloos opaal tot ronduit zwart. Een vertelling door uilen gekoekoekt, vol fladder en tetter waarop de hand echter manhaftig in loze witglans uitschuift. Metavertellingen zijn de transformatoren van een slapper net, waar de stroomsterketetafmeting verhoudingseigenwaarde aantoonbaar een fractie bedraagt van die der dichtkwaksels. Bij wijze van rotsblok gebruike de bevolièrede kwinkeleer dan ook geen verhalen, laat staan woorden, maar het gezegde dat finaal van de eerste orde is.

² deze en soortgelijke zinnsneden stammen uit het taalgebruik in de Java programmeer taal.

Daar wordt een programmatorisch object (bv. het object message) als volgt wordt geïnstantieerd: `Message myMessage=new Message()`; Het oorspronkelijke object `Message` is een vooraf gedefinieerde functie waarvan vanaf dan in het programma een benoemde instantie (`myMessage`) beschikbaar is. Het object heeft dan een *geheugenruimte* toegewezen gekregen.

Ik gebruik hier het verhaal, de zich als literatuur voordoende tekst, op beperkende wijze als programma, telkens ik een nieuwe object in het verhaal inbreng dien ik dat volgens de mij zelf-opgelegde regels te instantiëren.

³ In de **Canterbury Tales van Geoffrey Chaucer** heb je [The man of Law's Tale](#) over de Standvastigheid van ene Constance. De Canterbury Tales is een beroemd voorbeeld van de **raamvertelling** waarbij verschillende verhalen samengebracht en gehouden worden door een omkaderende vertelling.

⁴ "Read Euler, read Euler, he is a master for us all", enfin, dat is tenminste wat Laplace beweerde over [Leonard Euler](#)

⁵ In ActionScript wordt vaak met zgn. Listenerobjecten gewerkt, objecten die reageren op veranderingen in andere objecten, bv een tekst invoerveld.

⁶ *decibelaire*: een naar het pleonastische neigend neologisme van decibel+ het franse air, lucht

* *

*

Dauw ligt over het zilvermerige rendiermos. De mol schuilt in het hol. Er krispelt iets nieuws in haar leven: men hoort het naaldwoud ruischen. Dit is het pad van de wenende nacht.

Zendmasten schieten onderaardse lezers de hoogte in. Steenrotsen zaaien zich uit over de vlakke tot deze de vlakke is der uitgezaaide steenrotsen. Het HemelNet sta ons bij: dit is het land van Dijlekwijl. Daar stuiven al weg in de gestremde tranenstroom ettelijke elfjes, met blauw-doorschijnende kleefvleugeltjes aan hunne prille lijfjes. De Ploert Poevark nieuwe Ploert wees sprekend uw moedere, dient alras in bedwang gehouden te worden en zoals men weet kan dat in het land van Dijlekwijl al wel's moeilijk zijn. Er is evenwel geen bladzijde voorzien om hier op uit te wijden, de klanken der volgende stem zijn al streamende en het hier is ook al grotendeels afwezig.

Dit dus, spraken de Kesselse bergen, onderwijl de grond in het hart treffend met een VETTE BRUINE, is het pad van de wenende nacht. Als een zwart vlak komen onder onze wortels her en der de stenen platen van de stenen te voorschijn, opperde de Slenger-klümpf⁷. Ach klump, sprak Ons Tante prozaisch, het is wellicht daarom dat het stenen zijn. De dialoog dreigde te verannpetersen, werd van hogerhand vroegtijdig afgebroken. Nergens is nog een thuis thuis zoals thuis thuis kon zijn thuis. Dit dus, verzuchtten de lezers terwijl zij in hun richtingloze afgeschotenheid verdwaasd de schermdiepten indoken, is het pad van de wenende nacht.

Het pad is niet eens van de gebruikelijke doorlinkfunctionaliteit voorzien, kloegen zij zwartgallig. En een printknop eisten zij nog daarbij, want aan het hoofd hadden zij het druk. Dit, evenwel, beeamde in den treurnis de herhaling zelve, is het pad van de wenende nacht.

Zo is het, spraken de donkere lichamen, uitgerukt voor de laatste grote netwerkOorlog www-II nieuwe netwerkOorlog wees sprekend uw moedere! Zelfs bij de meest nauwlettend bethreadde instantiering kent elke netwerkoorlog haar eigen grillen, methoden en constructuele tekortkomingen. Treuren evenwel is van Mars-Plastic, gelieve te kneedgommen.

En ziet, zo gebeurde: het vlak **VLAK I** nieuwe vlak wees sprekend uw moedere, strekte zich thans onverholen voor ons uit. Het leek wel zin te hebben in een flinke kleerafscheurige bemaanbottende bewandeling, waarvoor onze oprechte excuses. Het woord onverholen ook was nog herstellende van ene hevige opstrijk de nacht tevoren, zodat het helaas ook hetzelfde datapakket insijpelde waar ook de karakterrollen mol en hol inscholen, bij de dauw over het zilvermerige rendiermos, dan nog wel.

⁷ Karel Šlenger Tsjechisch schilder (Chomutice 1903 - Praag 1981). Studeerde eerst natuurwetenschappen aan de Karelsuniversiteit in Praag (1826-27) en daarna Letteren en Filosofie aan dezelfde universiteit (1928-29) en aan de Sorbonne in Parijs (1930). Als beeldend kunstenaar grotendeels autodidact. Heeft nooit echt bij een bepaalde stroming of groepering behoort, maar zijn werk sluit wel aan bij het algemene streven om weer meer naar de werkelijkheid te werken. [Bron: Tomas Vlek - Praagse Schilderkunst 1890-1939, ISBN 904009097 1 - de jaartallen zijn letterlijk overgenomen]

In vóorkathedraalse verhaaltrant (dwz louter hypothetisch buitenwezenlijk en terloops) is de Kessel-loose ŠlengerKlump de ontstaansplaats of voorwaarde van de [Kathedraal-Moeder](#). De Klump is afgetekend en plagiaristisch volgekliederd, na de feiten, wat misschien een verklaring kan bieden voor het buitenwezenlijke ervan. Het visionaire origineel van Šlenger, afgebeeld in bovenvermelde publicatie kan helaas om copyrightredenen slechts verdoken getoond worden. De visie van Šlenger mist wel alle data van de niet onbelangrijke SETTING in de EERTIJDSE BEEMDEN van Kessel-lo, met o.m., kijkt u maar effen goed, de Uitslaande Witschimmel en de Oranje Dagsluitingsweerschijn boven Kesseldal.

VLAK 1

Op de kerfstok stilaan komt ingeharkt met de souplesse der haarlijnen boven de froufrou van Elsie, de breedboezemige waardin van Het Kerkhaantje het Algemene Spreekverbod. Hoe die de einder inkronkelen, zo steunt ons de bladspiegel misplaatst, is onbegrijpelijk. Kome onherroepelijk de doodsprentjesdrukkerij Doodsprentjesdrukkerij WILLIE & ZN, van Willie De Rietwiegewaal. De toog is dan wel van hout, op Delftse tegeltjes knalt platbuikig zijn pladijs met een laagje verstervingslijm alreeds de plassen Bols* wijds open. Legt in vóór het wielknarren der doodskar die zang, zo eist het gehoor.

Kalkeert, zo knikt *izeganz*
in, vrijelijk Ulieden deze klank, die is
bladloos gebaard & ter inzetting :

IZEGANZ:

De vogels verzingen de vogels de zon uit ons boven
& blauw uitkrast blauw, vink vinkt vinken uit.
Lepelbekken vismijnerig willen de Rus mij uitrooien, uit
zijn verschansing in kubus uitpletten, het Vlak
op der Future Vlaklijners. Trouw niets! De mus
klickt spaan & de bruut Fuut met z'n meid
Merel zijn zwarten, letterbekken, allemaal.

O Filonoemeaatje Krulhaar wollig
bewinterkleed & kwabberkontig
ter koude voorzien: heft nog bij het rotten
der netten de heftige lijmstok & schiet knal
uw schietknallers tot pal staat
dit zwijgen syntactisch, tot is
als een washetditmaar dit zwijgen
het leven gelijk & finaal. Voetnoot
noot nieuwe Voetnoot, wees sprekend
uw moedere, glij

tragies onder polmanen beschijnboot
& de dag marcdingend de glijnoot einde in, rondt
pauzerig deze zangklank nieuwe
zangklank af:

*(kuisvrouw huren om het wit
uit de regelneuzen te pulken).*

VLAK 2

[À LA FAÇON ET EN HONNEUR DE [MON COPIN DE PARIS](#)]

Op de Boulevard des Alliées versmelten de manhaftige
Geschenkershoppers asfaltig tot het KopersBlok.
Messcherp & pijlsnel doorvlijmen vanuit zwartlederen etui's
de kredietkaarten de Banksysspletten. Het ratelt euro's,
de euro ranselt de dollar van de koersborden.

Krepeer toch wat sneller, gij loze Afrikanen, want aan de
andere kant van de stad vervlechten zich alreeds de kordate
Strijders voor het Behoud van Werk en Gratis Sex tot het
hechtere Ekstatisch Jobfront. De stad davert, de eisen
overstelpen, wagens rijden volks het volk in.

Dan haalt het KopersBlok uit met een hartverscheurend
Levend Verslag van het Niet-Vijfvoudig Bekerstgeschonken
Kind. Balancerend op de rand van het Moreel Toelaatbare staat
het Kind afgebeeld met in de trillende hand 1 van 2 loopstelten.

De deuren der ondergronds-volzette parkeergarages kletteren
van verontwaardiging, het stadscarillon zwijgt veelbetekenend.
De goden snellen stilzeisend door de lucht. Aders verklonteren.

Eevn later donkert weer het leven blauw & bloedeloos boven
de versteende nevelen.

VLAK 3

Van:

de bloemen de bloemblaadjes in hyperfijne rafels gereten
de insecten de schildjes/vleugeltjes/pootjes/slijmkiertjes
tot een grijsgroen papje gestampt
de bospadden zwijgen we de kinders zijn nog wakker.

Hier? Hier.

Uit het Bos? Uit het Bos.

Het Pad? Platgelopen.

Naar de klippen? & de haaien.

Weidt hij al in/uit ? Ziet hij er lief uit?

Hoelang? Zijn er voorbijgangers?

Waar moet ik aanschuiven?

Rampetampe rampetampe bom

Bom bom

Rampetampe rampetampe bom

Bom bom

Kijk we kunnen nu ook

Het gras laten zingen

vogeltjes doen blinken.

Schroevinken.

Schroevinken.

Schroevinken.

4.571 jesussen deze maand

alleen al. Nu mét slijk

uit Garmisch-Partenkirchen,

Iehre Urlaub im Bergen.

Schroevinken is

een werkwoord.

*O sjakkes daar gaan we weer. Wat? Niets.
Dus? Punt. Hu? Punt, verlangend het punt
Lijn wordt, dat ter somme der punten
zich spiegelen moet, ontdubbelen,*

*Vervlakken. Moet opschieten, de ruimte
in, wie zal er anders heden de daagse
Huiver wekken, wie de gedachte
Nacht de bij bussen voltallig belichtte*

*Verschrikking? Steekt het repeteergeweer
met de veelkoppige spin al maar in, hijst
hoog de trompetten, zwengel aan de steeklieren
& bol de aarskaken in de heilige sophar, we zijn*

*weer Plena populo voor je het weet & weer
wenende weent het dra al de nieuwe nacht
In, schade, de scheve schede weet u,
De kromming & bijgevolg de rood...*

*[Weg van het tumult der jeremiërende dichters
verduimt een General Systems Manager
tot zijn instrumentarium het volgende:]*

*“Onbegrijpelijk eigenlijk: geen stroom,
Stroom, véél stroom, teveel stroom,
Geen stroom, stroom, véél stroom,
Teveel stroom & gazomaardoor, de 2*

*Vangt de 4 in een 1-regelige ménage
à trois je zou bij een ietsje minder simplisme
Al beginnen te lamenteren. Niks rust, nooit iets
tevreden, altijd dat gehate enjambe-*

*Ment. Wist u het al? Wat? Migravit Juda...
Och zwijg toch man, doe dodo die jeremiade,
& daar heb je xXx-man de Leeuw al, het Zijn als
Zijn Navelstreng tussen de tanden geklemd:*

ZN ZN ZN ZN zn zzbn zbbn bzn zn zn bzzz

*Tot hij zichzelf abusievelijk vermombakkest
bij straffere kersttaartkersopplaksels. Sjade. De
[onderwijl declameert de zanger Jeremias de Echte, het debiet
der achteloze voorbijgangers bijgevolg naar behoren stimulerende:]*

*Alma Mater Alma redemptoris mater quae pervia coeli
Porta manes, et stella maris, succurre cadenti, surgere,
Qui curat , populo [untsoweiter]*

[...]

VLAK 5

Het Verzetshoofd:

Er. Daar. De woordbreuk: die bibberlip
die spuughuig die blaaskeel die
longdrift dat tongspijten van wind
in de wind.

Dit verhaal bekommt hem stilaan als een meshaal,
standhouden wordt knap lastig als de klank
& de zin als koedarmen uit koebuiken zijn ik
uitvallen.

Een kwak sjanker op tafel, een niet-aangesloten
serie singulariteiten: **Izeganz** met een resem
foutmeldingen op het scherm getiteld 'Mijn
Herinneringen: Opties'.

Willie de Wael rekt plofjes knokelgas
uit zijn lange vingergewrichten. Daar. Er

Willie de Wael:

De ether trest zich in uw haar tot klit
het wemelen der gronden versteent
waar gij zit, het vuur vervriest bij u
tot purperen stand, de baren braken

scherven spiegels grijswit op uw land:

- BAARG
- KENIM
- WORTG
- GRSAM

Slapen doen wij staande in het veld
Eten is ons 't zout van zeewind op de tong
Verhalen ons vertellen niet het leven
Liederen ons zingen niet het leven
De handen ons in kruimels breken
de voeten ons in zwarte brokken breken
de woorden onze kelen als glas oprijten
het bloed ons in de grijphanden stelt

de zin uit onze woorden breekt

wat ons verhalen?
wat ons toezingen?
welke markten gij ons nog/nu weer/weerom wilt opduwen?
hoe ons de zotskap nog opdwingen?

waar gij uw rechten haalt?
waar gij u de mond nog roeren durft?
welke eierschaal gij ongebroken laat
in uw hoovaardig boven onze asse zweven?

*wij die uw doden zijn
wij die u maken
wiens brood gij eet
wiens naam gij dagelijks misbruikt
wiens leed gij ter uwer aanwendt
als ware het velours waarmede
gij uw zetels tooien kunt, u
het wegdeemsteren veraangenamen
in de sliertenbrij waarin gij
uw billen hebt te rotten gedraaid.*

er zijn niet de tientallen monden die u wraken
er zijn niet de duizenden, miljoenen zijn er niet
wij spreken niet in een geruststellend legio
het is de ene mond slechts die u
langzaam met de vinger op & openroert
die dreigt u de mond te aaah-likken,
in het hol te spierzoeken, afbijten

de dappere tong die nu nog klakt van zo toch niet
het recht dat in dit striemen
u ter wille zwijgend wederspreekt

want neen gij hoort dit niet:

gij propt uzelf met uzelf
tot de barsten op, gij wikkelt
u 't eigen roemen om de hals
tot het u nanekt tot in't vals,
gij schroeft u d' eigenwaan
als wazig dopje op de glazen

kop, gij ziet uzelf door u met
niets dan warr'ge letters 'ik'
erop:

- VRNZEUW
- KWOLMNI
- AAOERTGF

[...]

de stille draaiing waar gij kleurenweelde vindt
verwekt de walg & 't kreten van **elk kind**:

- GMOEBKLAUIGH

VLAK 6:

DUET VAN RUSTHUIS DE VOORUIT & ZANGER IZEGANZ

Rusthuis De Vooruit:

Alleen overtuigend mijn liefste ben ik hier niet , zegt er
Eén & dit huis waar het lege gejammer van afdruipt haast,
Ruist met velourse doeken voor befakkelde spelonken
Waarin de geesten rondwaren van oeroude goden. Daar,

Waar stortbeton ter instructie van het algemeen nut
Instorten wil de instructeur van het algemeen nut, dit
Evenwel louter in opdracht van de directeur van het
Uitvoerend comittee van het Derde Decreet van

Algemeen nut. Het Niets, ocharme, niet . Wat niet
Het Niets? Stro
Niet het niets

op de plafondbalken
Van uw TuinTerras tuinterras
Van de firma TuinTerras®.

- Zwijgt Jef, ge zijt een zeveraar en een dronkaard.
- En gij Marie gij zijt een oude, droge pruim met groene
en purperen korsten op.

Je moet er maar 's op letten, oppert een ander,
als je begint af te tellen kom je elke keer weer uit
bij het enige al dat ons eeuwig openstaat, de deur

is altijd de deur met de vergulde klink naar de deur
die in aanlokkelijk rood significant zwart postgleuft
naar de simplexe deur genummerd nul. 0, ach zo,
valt een derde de zucht van kengetal 4 bij, de hogere
reeks in het vlak pensioengerechtigheid. Dan is het

gedurende
langere
tijd

stil. Alleen, zegt er één, ben ik hier overtuigend
niet, mijn liefste &

Ik vlucht uw fijnst vertakte reiken krimpemde in.
Het dons in zal ik vallen van de eindeloze velden
Der golvende trilharen, zo dat onder mijn luttele gewicht
Nauwelijks zich buigen zullen de microvilli, zo
Dat mij opstulpen moeiteloos de pseudopoden
& Ik in het onooglijke vervlinder, pluripatisch
Het klemmende bereik der vorkende kennis
Uitfladder, mij vrij van zin in de schemerzone
Tussen woord en stof verhul. Niet langer
Zult gij mij noemende berichten kunnen, niet langer
Zal mijn naam uw roepen richting geven.
Ik vlucht uw fijnst vertakte reiken krimpemde uit.

Tot ik verzwolgen ben zal ik uw lichaam penetreren.
Geen zestigduizend omwentelingen per minuut
Zullen dan volstaan om iets van mij nog
Uit uw cellen af te scheiden. In deze nietigheid zal ik
Oneindig lang & pluriform in u bestaan.
Geen memoreren evenwel zal nog substantie in mij vinden.
Geen distinctie zal een meternaald mij registrerend nog doen uitslaan.
Geen kleur heb ik, geen ruimte nog zal ik beslaan.
Mijn woord zal in uw aders hydrofobisch kolken.
U kan uzelf niet zonder mij nog situeren.
Tot ik u ben zal ik uw lichaam penetreren.

Waar gij dwalende uzelf zoekt zult gij mij vinden.
Op markten waar gij stof aan stof houdt met een onverschil
Van kleur & weving, in gaanderijen die gij hopeloos
Om duiding kretend hijgende doorjaagd zonder doel,
Op schermen die u leiden van uw onrust naar de onrust
Om uw dood, bij het naken daarvan in uw laatste woord
Wanneer de zin zich scheiden zal van klank en letters
Wanneer het pure rede lijken aanvang neemt & schijn
Zich in de verste melodiën gaat verschuilen voor het kwijnt
& Smelt wat u van mij verwijderd houdt, wanneer
De muur waarop gij uzelf & mij tot manend woord verschrijft,
Wanneer gij lezende uzelf schrijft, zult gij mij vinden.

Rusthuis De Vooruit:

Sjonge jongen, gij hebt zekers op onze zolders teveel
asbest zitten snuiven. Hier, pakt u een tas thee & volgt
met uw wijsvingertje de lijnen van wat er ons de voorruiten
afglijdt.

**Tjilp tjilp tjoek
tjilp tjoek tjilp tjilp.**

Stilte, kinders, we gaan serieus
beginnen, aanhoort alhier
zang zeven:

De rotsen Einstein en Whitehead houden
Zitting op de kletsnatte paarlemoeren banken
Bij de wereldwijde webwielerbaan. Hoog

suist boven hen de Vorm
van het Bekende, het oord
Woord, een soort
platvis in eigen nat.

Tussen de rotstenen, bij de blote mosselen,
danst Marcel van het Tekstboutieksken
met het jonge Blondje **Pleroma La Creatura**

verwekt in de buik van een Tante, ooit,
door een eenmalige inspuiting
met het witte Secret van de Angst
voor het Niet Netjes Verdingelijkte,
aka **Rafeltje, het Gruwelijke
Randstadspook** .

Terwijl de zon demarreert
in een voortijdse poging
om aan de verplichtingen
van de globale verwarming
te ontsnappen, differentieert

de Maan zich en maakt aldus
een bekoorlijk verschil. De

rotsen steken elkaars sermoenen
hoog boven de zeven natte
geiten der wereldzeeën: er heerst
tevredenheid in hun rangen

over het schuim in de eigen golven
dat volledig beantwoord
aan het uitgesproken zwarte
geweten der zelfberugkrabde

provinciën, de circulaire
prognose van de causale
eindereekstaalfouten
bevattende het stopwoord

als het Ware. Bibbert & reikt

maar gij geiten, naar het U
ontzegde. Het is slechts
een kwestie van dagen nu

vooraleer vooraleer
vooraleer [..]

*[hier zijn de letters v.h. MS in een blauwige schijn
witachtig uitgelopen, waterschade vermoeden wij]*

Tjilp tjilp
Tjoek tjoek

Tjilp tjilp tjoek

VLAK 8

[OPSPANNINGSPROGRAMMA MET 2 À 16 ONTSPANNINGSOPLOSSINGEN]

BRONCODE:

```
Trip rondeTrip nieuwe trip;  
Ruimte ruimte nieuwe dradenRuimte;  
Iets nieuwe telling;  
Tranen aloude tranen;  
Rijk R nieuw rijk;  
Accident nieuwe gebeurtenis;
```

Ruimte heb vele draden. Hoeveel? Bah, een stuk of wat,

```
Iets tussen 1000 en 16000. // systeem doet er een gooi naar
```

Ruimte oscilleer Iets plus of min 32;

```
indien (Accident a > Iets){  
    beweeg tot (de Tranen de ruimte instuiken){  
        explodeer;  
    }  
}  
anders {  
    doe gerust verder;  
}
```

Driewerf de muren beefden van het rijk R.
Aanvang dra was het te regenen. Muis stil,
Kat krabde niet, of daarin het woord

Niets. De grond wou inkruipen vergeefs
De arme hond, klankenloos het dikke
Wolkendek jammerde de grijsaard

Aan & aan

Ving het. Drups druppelde eerst
De eerste druppel druppelde over
De tweede de derde vijverachtig in

& bij de duizenden bakten zij dra
De hemelsluizen uit vervloeiend
Vlijtig de pijpen steelsverwijzende.

Geheel zondeloze zondvloed sprak men
Verbaasd eerst nog & schools daarna in
Vreze echter van de nieuwe goden het

Slijk aan van de menselijke dijkbreuken.
In zodanige nattigheid gelijk ontlieden
De zanger Izeganz als woorden

De tranen ener donk're hemelwang:

In deze rijmdwang genesteld
net nog afhingende het zinvolle
zoals de frêle draadlijntjes Xn

uwer klederdracht enkele ogen lang
de graterige schoudertjes aandeden
als was alles geheel oker voortaan

& lichamenlijk, de witte ruis van de stad
het wit & de beweging van zijde op huid
als compoort morsende het grafiet. Ik even

onwel verslikte mij verdroogd een diaspora
het zij (1,2,...n) een zee waaraan wij onze
namen konden haken, in golven vergeten

vervolgens als het zij zie, het zij za,
het zij zo. Dit alles vertongkrulde mij
de erostrapserige vertreding van taal,

maar in het leven eerst ter einde
dient men het leven wijselijk uit
te bouwen tot het afslaat in het

niet, niet?

Ontspanningsoplossing A :

Beluisteren wij in deze plus/
min intiem verweven publiekelijkheid
daartoe het KrimGotisch voorafgegane.

[Oskar Pastior]

Ontspanningsoplossing B :

Het suisloze g*druischen
zoeken wij derhalve op in de 16 letters
van het Kathedraalse Clusterwoord

MECANOLODIAMAURO

immers:

**Stormt daarin niet het clair-obscure de M
in van het toverwoord?** Het stormt. E
brengt het slikik in het spel, terwijl de C

afkapt waar grenzen te dachten staan. A
evenwel kent *ons* niet, noch alles, laat staan N
& daarmee zet in al het goud dat niet O

wou maar was als draaiende molen. Olie is L
Op de nakende weerslag der golvende O.
Schier eindeloos de drang tot verdraaing in D

die de dag openbreekt van de lijdende I.
Op aanrechten aller talen te druipen staat nog A
die eerstom per afstand de lus & de keer vraagt aan M.

Gebroken tot licht blijkt de huid het lijf gebrekkig O
Toe te behoren zodat enkel het zingen tot U
in galmen ons indringt. Hoorbaar ook rochelt de R

ons wijsvingerig te aarden toch van het schone de O

Ontspanningsoplossing C :

Laat ons daartoe effen doodgaan:

(voor i.d.)

wij zijn gestorven wij zijn gestorven het bloed
zijkt ons de trein uit & de trein raaskalt, oogrolt
& sjort hoog de zinnen tot in de laatste vier rijtuigen
de praatgaatjes de bestemming aalst liederkerke uitkraken

wij zijn gestorven maar niemand
voelt met ons mee de uitval van het licht
hoezeer wij ook op heetst lijfeigen wijze
uit het zichtbare wegdeemsteren

met van de huid de spieren de dikke darm
de befaamde tintelingen bv.
bij het eindigende stadsnaderen.

Punt het nieuwe punt aan de klasse
zoekt ons op in de curve, de curve
ook tunnelt, uit
wendt het al wat zich als in
voordeed, het alles al
was, stopt kaduuk met vereenzamen **de kudde**

kastanjekleurig beverstaartbeslierte pubermeisjes
staat bij de treindeur snotziek te sjaltrekken of
schijfjeslurkend per ipod de veeltuigige
slangeleider te lawaaietreiteren Tiense

tienertjes bij wie de naad ettert
van de streepjestijd hoe zij erbij zijn zij

zij met er middenin die ene ontluikende jij-bloem
bij het wij bij het ons bij het wij wij wij
dat weerom is gestorven & ook de barcode
van de stationsnaam verzweert & overal

onze neus even nog dórruiken wil áán,
onze éne hand een ogenblik nog dóórtasten wil ónder

wijl de dingen ter modderplas
met schuinse regen roemloos bezwijken

*uit uw zwijgen
braakt nu de zwijgpit
in onze doodsmonden de
eeuwige stilte*

*het suisloze suizen
het godswijsje uit*

VLAK 9

IZEGANZ
verschuilt zich in een typografische
VAAS, maar opgejut door een menigte soldensjoppers,
barst hij op 1 van de met grote nullen overplakte
vitruines van de winkels C & A , P& D of H & M
uit in volgende politiek volledig recupereerbare
diatribe:

Nachtegalen ken ik niet ik ken slechts het nachtelijke wanen
Het Kelen van het kelen dat bij het nekvel aanvangt in mijn dromen
kil & tot moordadigheid verwordt die mij beschaamt & het kletsen beaamt
tegen de ramen in volle vlucht
van de grijze vogels
van uw
Onwil.
Mors ik hier doods-
blijje spetters verval
(de angsten die ik met de dunste
straaltjes overdag beadem
opdat het blauw ervan (((

ajb ajb
ajb

))) in de fijnste droge krinkelning
ter hemel kapilleren zouden),

de sterren vervallen
hopelijk ook in een zang
die mij kromt.

Verhalen van Alla en Nada zijn ons
o A
in uw naam opgenaaid
die willen verhalen
hun lijn naar

- walhalla
- nirwana
- insjallah

[untsoweiter] de kruimels van een krakeling
op de stafkaart die ik verfrommel van het universele zadel
het Alles alles dat niet toevallig een variabele voor alles is
& is niet alles bij elkaar slechts een fletse Blauwdruk
van het Befaamde Globale Plan AF? Zo
als ik in het alsof verval weerom
uw luchten in & in uw luchten wil
het ruimtestof
opscheppen:

3% GODSDROESEM
90% ONBEKEND DONKER .

INTERMEZZO

ONZE BASIS (1920)

Aan/ vanaf [wij]
het tengere peilerheisen
van de verspinwebde
stationsplafonden te Breda

Aan de velde uit, waaiende,
te Uit 's Hertogenbosch & al

Hebbende [wij] ontdekt
de der dingen Bodem

van/in de tijdscontainer

& de bodem zijnde
bevonden vruchtbaar
als ware het, uitsla
meer nog sla weg

[dus]

- De taaie armen
- de hebbelijke hongertengels
- van
 - de vogelkersbloeiende
 - de doodsstraaldodende, hijs
 - de marsiaanse budgetljane vlag, steek
 - hoog het vlotte beeld van

VELIMIR I

tijdsconing ("ULLA ULLA
Marsbewoner wrijf
op de zeemvellen ter verschoning
de woordscheppingszepen

& ruist, gij zwarte zellen van de tijd

VLAK 10

GGGWOOUOUUEEEEEUAAAIIRIIIEIEK

(FGU FGUU FGU FGUU PUWIE PUWIIIEEEH) (IN TWEE BEWEGINGEN)

SATZ A

*Het pad is het pad & op het pad is Izeganz
de zanger & Izeganz de zanger murmelt na
tot uit het niets ópkomt het Doverse Witkopje*⁸

Izeganz de zanger murmelt
in mollig beblazen barstlipbellen
na het in-in-intense vomiteren

na

avondlik bij altaarlicht
na het vomiteren van de geestesslierten
die de maagwand infesteerden, eilaas

belt zich **het na** al weerom om
tot de protuberans **voor** van het volgende:

avidja avenika dosa, dwz⁹
de solitaire onwetendheid is onbestaande
& het waterverlichten een hele klus

& dra neemt ook van **de hele Izeganz**
het veilig in **het in** der kanunniken
ingeblikt gedachte
maar nu al woest uitslaande
Doverse Witkopje bezit.

⁸ **Dover?** Whitehead is in Ramsgate geboren, da´s een heel andere ferry.

⁹ **avidja avenika dosa:** (incorrecte transliteratie!) CFR **ASANGA'S MAHAYANASAMGRAHA**
UITGEGEVEN DOOR ETIENNE LAMOTTE, TOME II FASCICULE I, LOUVAIN 1938, P.17

Het Dovere Witkopje is alle spijs omdraaiende medogenloos:

het vult hem onmachtig
het rekt hem onwillig
de slaafse krachtenmond,
de slappe huigpotentie
met spraak & talmend taalgelik
in niets van hem geheel & al
toch overlopend dáár te zinderen.

De ogen halfwit
in het grauwe purper
van het populair verGIFte
gelaatsvel weggedraaid

als Ware het dat van een met *After Effects* gecoloriseerde derderangsdutser
onder de acteurs van het vierde seizoen van **Heroes**, trillend
als een wufte rosse bij het prononceren
van de woordjes *bifidus activia*, zo

vervalt de zanger wederom de door mystieken verzochte
maar opaards kapitaal vervloekte vlucht in
van het bovenzinnelijk geprevel
bij de Vuurrode Spuug- & Hemelmond.

Mmmuh

mmMMMEUH

m E U H

M.O.N.I.D.V.L.D.

10

¹⁰ Menigeen Overigens Nog In De Veronderstelling Leefde Dat ? -apocriefe oerschriftinzage

*de bevrijde geest verpulvert het gewetene tot lijst
& biedt het kopje een weids kwetteren
als betref het een rozhdestvensky uitvoering
van Shostakovich ´ Derde Symphonie*

de ongehinderde Geest*¹¹

springt het woord

dat woord was

bij

op

de

in-

springende regel:

*“hier“, zo davert hij zich in den stenen
vloer van importantie] [...] [.] [.]
“mijn uitgereikte handkommetje (((((((((((((((*

waarin Jij”- de verheven hemeltekenstem sist
nu toch al in vellen slijm & vette rafels
langs de wanden af ter vlugge
bedekking van de lang niet meer zo talrijke
ongeschonden exemplaren engelenvlees -

*“Je gewijde krampvingers)))))))))))))))
met het bevoelen belast
van de te ramen quota *elan vital**

in het wapperzog van de geopende poort
ter volle zaligmaking nog 1 maal klemmen kan:

¹¹ **unfettered** mind, cfr. Alfred North Whitehead, Process and Reality - Corrected Edition, ISBN 0-02-934570-7, p. 31

GEDENK ONS MIJN ZOON, HOE WIJ
primordiaal de letters Zijner Naam pas
strikken kunnen wijl het Laatste Uur
haar voortgang kruipt & dan nog slechts
middels het rigiede excluderen
der storende verlokkingen van klankschalen
& de valselijk oorbindende ritmieken der
genotspatronen [*untsoweiter: de scheiding
der divinale machten is helaas een al te langdurige vertoning voor de
uitgeshopte & platgestreken jurk- of jukdragers in dit moedwillig
ontijdig gehouden ledenbestand.*]

Kan vervolgens aanvangen (afhankelijk van het aantal beschikbare stemmen):

- het gesidder in de corpusculaire nexus
- het jammeren der erfelijk belasten
- de zegetocht der uitverkoren
- het wangedrag der bestialen
- de winstopnamen der wellustigen
- het louterbergbeklimmen der martelaren
- Wij
- het insnijden der jongste slachtoffertjes
- de uitbouw van het verzet
- de fundering der nauwgezette onderzoeken
- het onfeilbaarheidsbeginsel in zijn scherpste wiken
- het aanspannen der vezels van de vierschaar
- het vodje ruiken der bloedhonden aan het afgeworpen vodje der gezochte voortvluchtigen
- het ijle kopstemmetje in de doodstrijd der gekruisigden [dolby]
- het afstoffen der opgestelde LCD- & Plasma schermen
- het opsouperen der pensioenen in de vakantieoorden
- het aanspoelen (massaal) der bootvluchtelingenlijken
- het verscherpen van het spreekverbod ter verdoezeling
- het verhevigde aanwakkeren der angsten
- het schuimbekkend ontkennen van enige medeschuldigheid
- de cycli van nieuwe remediën met het denonceren van de vorige
- het optimaliseren van de net-op-tijd-sterfte der producten
- het promoten der rood-met-witte paddestoelen
- het opwarmen der oude klikjes haatcampagne en vernedering
- het zich verstoppen achter het ijzeren masker van het humane
- het allitererende schoonschrift, met rijm en spitsvondigheden
- het huiselijk gekanker op de vergankelijkheid der oubolligheden
- het aanschrijven der bankinstellingen om sponsoring
- de experimenten met 3D & andere hoog-technologische visualisatietechnieken
- het uitzetten der doelstellingen tussen & bovenop de uitgezette doelstellingen
- het urenlange uitrafelen (bij onstelbaar verdriet) van de keukenhanddoeken
- het aanvragen der bestekken ter voorlegging aan de geijkte subsidiekanalen

- het verspreiden der geruststellende geruchten
- het verspreiden der onrustbarende geruchten
- het ontkrachten der geruchten door beter ruisende geruchten binnen de eertsgevormden
- de genadeloze aanklachten in het wanhopige gezicht gespuwd van de moegetergde werkers
- het stilzitten, solitair of in groep
- het opnaaien der oude politica d.m.v. synex™
- het vingerwijzen der laatst-ingewekenen
- het opspuiten der geestesverruimende opiumderivaten
- het onbenut laten van de mogelijkheid tot een schier eindeloze verderzetting van de eenmaal aangevatte lijst

aldus de niet-temporele akt van het alomvattende & ongehinderde opwaarderen die terzelfdertijd (?) een creatuur is van de creativiteit als haar (?) voorwaarde.

Finaal: het Doverse Witkopje kan men dus in één volle mannenhand makkelijk met vleugel & borstje & hoofdje omvatten, & aldus geblindeerd als een bolletje van de klippen keilen: het zal quasi onmiddelijk die unieke fladderbewegingen maken die het in de strakke wisselwinden opwaarts brengt, & veilig in de hoge lucht te zaligkwetteren.